

ELŐFIZETÉSI ARAK:

Fél évre . . . 90 Leu

Negyed évre . . . 45 Leu

Egy óra . . . 15 Leu

Hirdetés mm. . . 3 Leu

Nyiltér mm. . . 4 Leu

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

A SZÉKELY UJSAGOT
néhai Molnár Emil,
a SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos
alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloșcă și Crișan
(volt Gábor Aron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön.

Negyven év után...

A mult vasárnapi kereskedői közgyűlés. — Megvált az elnöki tisztségtől Fejér Antal elnök, ki közel 40 éven át volt a kereskedők egyesületének elnöke. — Új elnök, új tisztikar.

Hosszas próbálgatások után végre megtörtént a Kereskedők és Kereskedő Ifjak Körének a közgyűlése, melyen megalakult a tisztikar.

Legjelentősebb mozzanata volt a mult vasárnapi közgyűlésnek mindenestre Fejér Antal elnök távozása, aki közel 40 esztendőn keresztül viselte azt a tisztséget, melyet kevés ember tud annyi önzetlenséggel, lelkiismeretességgel, lelkesedéssel betölteni, mint azt betöltötte városunk eme köztisztelőben álló, nagyműveltségű kereskedőpolgára.

És e mozzanat mellett, mint a napi események krónikása, nem mehetünk el a hétköznapiasság blazirtságával, hanem meleg szeretettel köszöntjük a távozót azzal, maradjon a város társadalmának tovább is az a lelkes munkása, aml negyven esztendőn keresztül volt nemcsak a kereskedők egyesületének, hanem ugyszólván minden intézménynek. Bár megrokkant testben, de lélekben és munkájában a fiatalság nem lankadó ambi-

cioját hordja. Legyen az ő személye a követendő példa a kör további életében a munkára és szeretetre.

A közgyűlést egyébként mintegy 60—70 tag előtt nyitotta meg Fejér Antal elnök, meleg szavakban üdvözölve a szép számban megjelenteket.

A titkár, a pénztáros, a gazda jelentései után elnök bejelenti, hogy a tisztikar megbízása lejárván, úgy ő, mint tisztviselői társai a megbízást visszaadják a közgyűlésnek, egyben kéri a közgyűlést, hogy az ő személyétől tekintsenek el a választásnál, mert neki az elnöki tisztség teher. A közgyűlés fájdalommal veszi tudomásul megmásíthatatlan elhatározását és Lackó Ferenc tartalmas és lelkes beszéde után egyhangulag örökösen díszelőre választja Fejér Antalt és elhatározza, hogy arcképét megfestteti és a Kör helyiségében helyezi el.

Lackó Ferenc indítványára kimondja, illetve Bándy István és Jancsó F. Lajos volt alelnököket egyhangulag tiszteletbeli elnökökké választja meg.

A közgyűlés köszönetet mond a Kör hosszú éven át lelkes munkát kifejtő, buzgó pénztárosának, Vertán Istvánnak is, aki szintén — hivatkozva erre egyik legutóbbi választmányi ülésen

— nagy elfoglaltsága miatt nem hajlandó a további pénztárnokságot vállalni.

Ezután a korelnökké felkért Fejér Antal elrendeli a választást. A közgyűlés kiküldi a kandidáló-bizottságot, mely elkészülve a listával, megkezdődik a titkos szavazás.

Külön a tisztikarra, külön a választmányra a két szavazatszedő-bizottság előtt. Az elnök és alelnökök személyénél oszlik meg különösen a szavazat, a listákra új nevek kerülnek és látható a közgyűlés arculatján, hogy mindenki érdeklődéssel várja, hogy kinek a neve kerül ki győztesen az urnákba előléptetett asztalfiókokból.

A szavazatok összeszámolása után néhány szó többséggel Jancsó F. Lajos lesz az elnök, ki azonban kijelenti, hogy nem vállalja az elnökséget. Erre a korelnök az elnök személyére új szavazást rendel el, mire a tisztikar elnökkel az élén így alakul:

Elnök lett: Ifj. Dávid Antal. Alelnökök: Dávid Dezső és Bene Albert. Titkár: Kovács J. István. Pénztáros: Boldizsár Menyhért. Háznagy: Magyar Arnold. Jegyzők: Haydi Frigyes, Kádár Sándor. Ügyész: Dr. Dávid István. Ellenőrök: Kézsmárky József, Dobra Miklós. Számvizsgálók: Thier Richard, Róth Jenő, Madaras Sándor. Könyvtárosok: Szikszay Béla, Balogh Lajos, Zakariás Zaki.

A régi árnyak visszajárnak.

— Szabó Jenő költeménye. —

A küszöbömhöz vissza visszajárnak . . .
Jól hallom, hogy az ajtómat verik.
Rég ismerősök, régi, fényes árnyak —
Bebocsátást kér újra mindenik.
Egyik a fején fényes koronát hord
És arca, mint a napsugár, ragyog.
Valamikor a szívem értle lángolt . . .
„Nyiss ajtót! Én a Dicsőség vagyok!”

— „Te? — a dicsőség? Ismerős az arcod!
Oh, mennyi lánggal áldoztam neked!
Teérted vívtam a gigászi harcot,
Érted virrasztám át az éjeket!
S ragadtál engem fényes fellegekben,
Hol ünnepelve szent mámor fogad —
De vérző sebbel kelle megfizetnem
A te sovárgott, bűvös csókot . . .

Menj, kedves árny! . . . Nem vágyom már utánad!
Az egetívő harcból már elég!
Nem ég már érted a szívemben bánat —
A büszke álmod elfeledte rég . . .
Jobb élni így a csöndes szürkeségben,
Hol szétterít a halk szárnyát a csend —
Leszámoztam veled örökre, régen!
Fáradt szívem már csak békét eseng!”

És jő a másik . . . Keblén vadvirággal,
Arca tündöklőbb, szebb a többinél;
Ajkán a régi, epedő, sovár dal —
Nyomában csókok halk zenéje kél.
Eltemetett tavaszok bűvös álma
Lágyan susogva enyeleg velem;
Holt ifjúságom mintha visszazállna! . . .
„Nyisd meg! Én vagyok itt, a Szerelmem!”

„Nem. Nem nyitom meg! Menj el, kedves árnyék!
Menj küszöbömre! Ne kísérs tovább!

A régi sebek bús emléke fáj még —
Te voltál hozzám a legmostohább!
A legfájóbb tüskét szívembe verted,
Éles döfése még most is gyötör —
Te kicserélted énbennem a lelket,
Te, édes bánat, te, fájó gyönyör!

Miattad jártam a kalváriát,
Némán vonszolva bús keresztet!
Mosolyt hazudott arcomon a bánat,
Amíg a lelkem kínban reszketett . . .
Oh, hagyj magamra, hagyj magamra már!
Miért akarsz megint leverni földig?
Elkínzott szívem végzetére vár:
Hogy öntözében hamvvá perzselődik! . . .

És harmadik árny lép a küszöbömre . . .
Leple aranyban, gyöngyökben ragyog —
Átszól az ajtón, halk szóval köszöntve:
„Nyiss ajtót! Én, a Gazdagság vagyok!”

„RÉPÁTI”

ÉGVÉNYES GYÓGYÁSVÁNYVIZ.

Harminckilenc esztendő óta forgalomban, a kül- és belföldi leghíresebb orvosai által ajánlva gyomor-, vese-, hólyagbántalmaknál, valamint köszvény- és reumatizmusnál. — Lelkiismeretes, tiszta kezelés, minden mesterséges befolyástól mentes, természetes termék. Borral vegyítve kellemes ízű. Kapható minden jobb vendéglőben, fűszer- és ásványvíz-üzletben!

Nincsen mesterségesen szénsavval telítve.

Rendes választmányi tagok lettek: Hamar Zoltán, Wertán Béni, Vargha Vilmos, Constantin Matei, Dávid István Mihály, Finla Gy. Albert, Szöcs Dénes, Mágori Gyula, Szép Ödön, Miske Gyula, Szabó Kálmán, Bene József, Lackó Ferenc, Bartalis Viktor, L. Tóth József, Mágori István, Bajka Antal, Megyaszi István.

Póttagok: Nagy János, dr. Fejér Lukács, Antal Andor, Potocky Jenő.

A választás eredményének a kihirdetése után ifj. Dávid Antal elnök, kinek a személye sok garanciát nyújt a békés munkálkodásra, megköszönve a bizalmat, a közgyűlést bezárta.

(—n.)

Guillotin-nal végeznek ki Franciaországban egy anyóst, aki megölte menyét.

Több mint száz évvel ezelőtt, a francia forradalom idején hullottak el guillotin alatt francia nők fejei. Mióta azonban újból a rendes polgári bíróság dönt az életek felett Franciaországban, a guillotin éles kése még nem vágta le egyetlen nőnek a nyakát. A francia bíróság most szakított a hagyománnyal és egy hatvan éven felüli asszonyt, Lefebre Máriát halálra ítélte. Az volt a bűne, hogy féltékenységből agyonlőtte menyét, aki új életet viselt a szíve alatt.

Franciaországban igen gyakoriak a drámai törvényszéki tárgyalások, de mindezek eltörpülnek a Lefebre-per tárgyalásának utolsó napja mellett, amelyen a halálbüntetést kihirdették. Nem érdektelen, hogy a gyilkos anyós az utolsó pillanatig reménykedett felmentésében. Ez a téves hite onnan származott, hogy egyáltalában nem volt tudatában annak a hangulatnak, mely körülötte kialakult. Szünet közben odafordult az egyik csendőrhöz és így szólt:

— Ha az Isten is úgy akarja, minden jól fog végződni. Ideje már, hogy visszatérjek házamba, ahol ugyancsak poros lehet már minden.

A védelem utolsó kísérletet tesz. Azt állítja, hogy az áldozat családja a per megkezdése előtt kétszáz ezer frankért hajlandó volt a polgári pertől elállani. A vádlott férje, akit tanúnak idéznek meg, sértő bejelentéseket tesz a megölt asszony családjára, ami a hallgatóság körében nagy viszatetszést kelt.

Gautrat ügyész vádbeszédében kivételesen szigorúnak mutatkozik.

— Hiába vártuk, hogy a per folyamán a vádlott a megbánásnak legkisebb jelét is adja. Ha ez megtörtént volna, bizonyára enyhül a hangulat és a keserű gyűlölet helyett sajnálko-

Amit kívánsz, mind elhozom neked
S nem lesz szívednek többé vágya semmi!
Neked, szegény, csak én segíhetek
A boldogság párnáján megpihenni!"

— „Eredj tovább, hivalgó, döllyfős árnyék!
Csábszókat ajkad hasztalan susog!
Veled egy úton, hidd el, sohse járnék —
Aki rád várnak, lelki koldusok!
Aki sebet hord kezdet óta, régtől,
A szenvedőt kincsed se' menti meg!
A boldogságnak drága serlegétől
Italt nem adtál te még senkinek! —

Utánatok még eljő Valaki,
Akire olyan rég epedve várok!
Ajtómat csöndben, halkán tárja ki...
Szívem e percre, oh, beh rég sovárogo!
És boldogan, mintha tavaszban állnék,
A Halál előtt arcom fölragyog:
Köszöntelek, te, rég várt, kedves árnyék!
Vigy, vigy magaddal! A tied vagyok!"...

„TRANSYLVANIA” Bank Részvénytársaság Alba-Iulia—Gyulafehérvár.

Alapítotott: 1872. évben.

Fióktézetei:

Kézdivásárhely,

Csikszereda,

Ditró,

Torda.

Elfogad: Betéteket előnyös feltételek mellett és felmondás nélkül fizeti vissza.

Leszámitol: Váltókat előnyös kamattétel mellett.

Áttutalásokat és meghitelezéseket bárhova gyorsan teljesít előnyös jutalékért.

Képviseli: a „Gazdák” Általános Biztosító Részvénytársaságot.

zás költözött volna a szívebe. Ami az áldozat férjét illeti, nem tudom eléggé elítélni, hogy hazudott, csak hogy anyja bűnét enyhítse. Nem lehet neki azt sem megbocsájtani, hogy a drámaival szemben szinte hivatalos hidegséget tanusított. A fiu azonban elveszi méltó büntetését. Élete végéig küzdenie kell lekiismeretével, amelynek vádoló szavát el nem csitíthatja.

A bizonyítási eljárás befejeztével az elnök megkérdezi a vádlottól, van-e valami mondani valója? Ez halkán és szaggatottan így felel:

— Nagyon sajnálom az esetet és bocsánatot kérek az áldozat családjától.

Az esküdtek visszavonulnak. Az elnök tudatja velük, hogy a vádlott nem ítéltető el kényszer munkára, mert túlhaladta a hatvan évet. Egy negyedóra múlva az esküdtek újból megjelennek és arra a kérdésre, vajon a vádlott beszámítható állapotban és előre megfontolt szándékkal gyilkolt-e, igennel felelnek. Ennek következtében a bíróság halálra ítéli a vádlottat. Az elnök a szokáshoz híven kijelenti, hogy Lefebre Máriának Lüle városának főterén le fogják vágni a fejét.

A bosszu.

A sárga ég peremén fekete felhők torlódtak. Még tömörek voltak, mint az éj, de ideges szagukkal már sejtették a gyilkos villámot, mely meghasítja majd méhüket.

A komor, sötét ember lomha mozdulatlan-sággal bámult a felhőkre. Abd el Krim volt ő, a véresen legázolt, letaposott kabilok feje, most aranytálcán, élettelenül, itt, e kedves és jelentéktelen, kétségbeesetten derűs, átkozottan csöndes és téboiyítóan egyhangú Reunion szigetén. Nézte a felhőket, bevágva mellébe busan szakállát, mint egy fekete bárdot. Alacsonyán és nehezen röp-ködtek most gondolatai, fejét kintzőan feszítette egy gondolat.

— Megjön-e vajjon? És milyen lesz? Olyan-e, mint lennie kell vagy ez a nagy, utolsó csapás sem maradhat el?...

Csak állt a parton, nézte az eget és vizet.

Egy barnaképi, fiatal nő szaladt ki most a házból, élénken kiabálva. Abd el Krim meg sem fordult.

— Uram! Uram! — kereste a hívó szóra és arra, míg meg nem látta gazdája a tömör, szögletes alakot, belevágva az ég sárga-fekete háttérébe.

— Uram — mondta a fiatal nő lihegve — ha kegyeskednél lépteidet odafordítani, a ház felé. A kicsi megérkezett.

Abd el Krim szótlanul nézett le a földig hajolt alakra. Szótlanul, de szeme most olyan volt, mint az éj. Fehérje vésszen sárga, fekete-jének ölében kegyetlen villanások bujnak.

Hatalmas melle megemeelkedett.

— Nos? — kérdezte végül nehezen és rekedten.

— Fiu, uram, fiu, — suttogta az asszony.

Olyan gyorsan, hogy szinte meglepő volt: megfordult a robusztus test. Saruja csikorgott a meszes kavicson. Sietett. Az asszony lelkendezve és pihegve futott mellette, úgy érte fel a házba.

— Hol? — kérdezte kurtán és bedöngött a szobába.

A bágyadt anya csendes, halódó mosollyal fektült a kereveten és a kis fakádban, most fűrösölték első vékonyka sikolya közben Abd el Krim fiát.

Lenézett a gyermekre, a szeme megvillant s aztán félretolta a két sürgő bábát. Felkapta a csecsemőt, a lágy, finom testet és kisietett a szobából. Kint akkor dördült első a vihar.

Abd el Krim megvetette a lábát és magasra tartotta a fiut az égnek.

— Hallod — bödült el fájdalmas basszusa — hallod ezt? Legyél fakó villám, mely öl. Legyél fekete felhő, mely lezudul. Legyél esőcsepp, mely hatalmas és szívós. Legyél elérhetetlen, mint az ég a felhők felett. Legyél tenger, melynek ereje rettentő. Legyél szikla, mely tűr és nem enged.

Egyik karjába fogta a gyermeket, a másikat egy éles kavicssal megvérezte, a vérrel megkente a sivalkodó fiu homlokát:

— És legyél vér — ordította bele a zugó viharba — mely elcsurran és örökké él és fojtsd magadba vagy ellenségedet vagy népedet.

Európai szemnek talán egy kicsit teatrális jelenet volt. De Abd el Krim egyedül volt a tengerparton Istenével, bosszújával és fiával.

(T. H.)

HIREK.

— Szabó Jenő nevetőestélye. Szabó Jenőnek, az illusztris székely poétának estélye végleges megállapítás szerint december hó 7-én lesz. Az estély műsorát a költő két bohózszerű nagyobb szabású színpadi tréfája fogja kitölteni s előre láthatólag ezek a kedves bohóságok nagy élvezetet fognak nyújtani közönségünknek, mely már évek óta megszokta, hogy a Szabó Jenő estélyei magas színvonalon állanak. Közönségünk minél szélesebbkörű érdeklődését ezúton is felhívjuk a költő vállalkozása iránt.

— Megüresedett a zabolai lelkeség. Dr. Szemethy Gézát, a zabolai ref. egyházközség kiváló képességű lelkipásztorát, az ismert nevű zeneszerzőt Arad megyébe Borosjenőre papnak választották.

— Nagybánya is amerikai kölcsönt vesz fel. Attól az angol-amerikai pénzcsoporttól, melynek képviselőjében Mr. Gihl londoni bankár most Erdélyben tartózkodik, Nagybánya városa is kölcsönajánlatot kapott a napokban. Az ajánlat egy körülbelül 60—65 millió leunyi kölcsönösszegre szól, mely 25 év alatt volna letörlesztendő hét és fél százalékos kamattal s amelynek kölcsönveit 87-es árfolyamon bocsájtanak ki.

(*) A francia tanfolyamra jelentkezéseket elfogad a Kovács-hírlapiroda.

(*) **Morvay Margit dalestélye.** *Morvay*

Margit urnő, milánói hangverseny énekesnő f. h. 620-ikán este fél 9 órai kezdettel a „Vigadó” nagytermében hangversenyt rendez. Műsor: 1. Martini: Plaisir d'Amour. Pergolesi: Se tu m'ami. 2. Lavotta: Valahol messze. Bokréta: kötött. 3. Hope: A little Coon. Such a Little Fellow. 4. Magyar népdalok. — Szünet. — 5. G. Recli: Bergerette. Puccini: Bohème. 6. Schumann: Der Nussbaum. Neville: One Spring Morning. 7. Magyar műdalok. 8. Leoncavallo: Maltinata. Zongorán kíséri: Geréb Margit urnő. A műsor nagyon élvezetesnek ígérkezik, változatosságánál fogva mindenki megtalálja a neki tetszőt és elvárjuk, hogy városunk muzsikakedvelő közönsége nem fog ezen igazán kedves estélyről elmaradni.

— **Képkilátás.** Gödri Ferenc és Pokorny

László rajztanárok együttes képkilátást rendeznek városunkban e hó 30-án; december 1—2—3-án. Képkilátásra már most felhívjuk műértő közönségünket, különösen azokat, akik karácsonyi meglepetésül művészi festményekkel akarnak kedveskedni hozzátartozójuknak.

(*) **Főző-tanfolyam.** *Czelnay Eszter* okl.

tanítónő 1926. november 20-tól 1926. december 18-ig (4 hét) főző-tanfolyamot nyit, melyen beállításra kerülnek: cukrászat, hideg előételek, meleg ételekből egyes különlegességek stb. Tandíj 1000 leu, melyből $\frac{1}{4}$ rész előre befizetendő az Agrár Takarékpénztár r. t. fiókjénél. A tanfolyamra jelentkezni lehet a *Kovács-hírlap* hirdetésében kitett iven.

— **Egy veterán tanító halála.** Ősi székely

apja tárva-nyitva, fehérre meszelt tornácos ház ajtója fölött gyászlepel, az utcán bánatos arcú férfiak, asszonyok serege, iskolásgyermek sorfala, kapufélfája mellett öreg szomorufűzfa, amely előre nyult, csupasz ágait busan, némán eresztette le az udvar közepére kitett koporsóra. Csendes némaság... csak az elfojtott szív fel-feltörő okogását, a részvétlönnyek csillogását hallani látni jelképeül a mérhetetlen gyásznak, amely e hó 7-én Osdola község minden rendű és rangú lakójánál megnyilvánult Kovács Lajos ny. áll. isk. tanító halálával, ki 61 éves korában 41 év tanítói szolgálattal vált meg e földi élettől. A szomorúság gyászfényével mellett jól esett látni tevékenységén a megnyilvánult részvétet a lakosság, tanítványai, karlarsai, barátai és ismerősei részéről, kik a közeli és távoli falvakból összegyűltek. Gyászszertartást Baka János plébános könnyes megható beszéddel vezette be, méltatva boldogultnak érdemeit. Koporsóját tanítótársai vitték a háza felé, hol az iskolásgyermek nevében egy tanítvány, az ifjuság nevében egy ifju mondott köszönetbeszédet szerelt tanítójának. Végül Bódi Ferenc kövári tanító megható bucsubeszéddel elmentálta el az igazi kartársat, kiemelve a tanítói pályája magaslatosságát és az elhunyt gondoskór szorúságát. Kovács Lajos egy igazi nép- és tanítói volt s mint ilyen bár 2 éve nyugállományba helyeztetett, a jól megérdemelt nyugdíjat nem élvezhette, ami miatt sokat kellett nélkülöznie. Betegségében szűkös anyagi helyzete miatt nem részesülhetett kellő orvosi kezelésben ennek hiánya is okozta váratlan elhunytát.

— **Elvették a kolozsvári minoriták templomát.** Megható egyházi ünnepségnek volt színhelye múlt vasárnap a kolozsvári minorita templom. Amint ismeretes, ezt a szép barokk izlésű öreg templomot, mely a kolozsvári magyar társadalomnak kedves ájtatoskodó helye volt, a kolozsvári görög-katolikusoknak fardhatatlan utánjárása és intrikáinak eredményeképpen a pápa még az elmúlt esztendőben a balázsfalvi görög-katolikus érsekségnek adományozta. Az adományozás végrehajtására most érkezett meg a szentszéki utasítás és a magyar minorita atyák vasárnap miséztek utoljára ősi templomukban, amelyet amint azt a sírfeliratok s az üvegfestéses ablakok nevei is bizonyítják, magyar hívek kegyes adományaiból építettek. A bucsuzó istentiszteletet a kolozsvári magyar katolikus társadalom óriási érdeklődése mellett tartották meg vasárnap délelőtt. Az ünnepi nagymiséét dr. Szikra Lénárd minorita házfőnök tartotta. Amikor a házfőnök a mise közben az evangélium elolvasása után teljes ornátusban az áldozópaphoz lépett s szentbeszédét remegő hangon annak a bejelentésével kezdte meg, hogy a pápa parancsára a magyar minoriták elhagyják Kolozsvárt, ahol háromszáz esztendőnél régebben teljesítették kötelességüket, a templomi közönség, mint egyetlen ember feldokló zokogásban tört ki. Mintha temetésen lettek volna: az asszonyok s gyermekek zsebkendőikkel takarták el könnyező szomorúságukat, a férfiak pedig azzal a merev arccal néztek a semmibe, amelyet a fájdalom kitörésének útjába szoktak állítani. S valóban temetés is volt ez az elmúlt vasárnapi istentisztelet: a magyar szót temette ebben a templomban a kolozsvári magyar katolikus társadalom.

— **Jubiláló tűzoltóegylet.** Tegnapelőtt ünnepelte meg az Önk. Tűzoltó Egylet fennállásának 50 éves jubileumát. A csendben lefolyt ünnepségről beérkezett cikket jövő számunkban hozzuk.

— **Medgyaszay Vilma-est.** Intelligens, megértő közönség előtt folyt le Medgyaszay Vilma chansen-estélye. A kiváló művésznő előadásának varázsa mi sem bizonyítja hatásosabban, minthogy a közönség alig akart távozni.

**Városi mozgó.**

Köszívű demon. — Aranyhajsa, Bűnös város.

Nov. 17—18. Szerdán és csütörtökön kerül bemutatásra *Köszívű demon*, 7 felvonásban, modern dráma. Főszereplők a filmművészet leghíresebb képviselői.

Nov. 20—21. Szombaton és vasárnap jön: *Aranyhajsa, Bűnös város*, 11 felvonás, izgalmas dráma korunk pénzzomja világából. Főszereplők a

leghíresebb filmművészek és filmművésznők.

Vasárnap délután 5 órakor előadás!

Nyilat té r. *)**Nyilatkozat.**

Feelve Balogh Mózesnek a Székely Ujság nov. 7-iki számában megjelent nyilatkozatára kijelentem, hogy éretem semmi néven nevezendő felelősséget nem kell Balogh Mózes vállalon, elég ha én ezelőtt 24 évvel egy életre szóló felelősséget vállaltam érette, akkor, mikor őt egy szál ruhába magamhoz vettem és embert csináltam belőle.

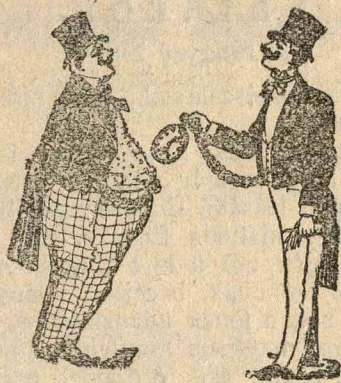
Ingó és ingatlan vagyonomat most is jogtalanul bírálja.

Mindazokat, akik férjemnél lévő ingóságaimra és ingatlanaimra vele vagyónátruházási szerződést kötnek — mint rosszhiszemű szerzőket fogom perelni.

Kézdivásárhely, 1926. nov. 8-án.

Balogh Mózesné
Imreh Ilona.

*) E rovatban foglaltakért sem a szerk., sem a kiadó hivatal nem vállal felelősséget.



Ha te is azt akarod barátom, hogy az órád pontosan járjon, vidd el

Kovács Lázár

órás és ékszerészhez,

Vasut-utca 21. sz., a kórházzal szemben.

Nagy választék fali, ébresztő-, zseb-órákban, pontosan kiszabályozva, mindenféle fémekben; továbbá szép fazonu, 14 karátos arany jegy- és kövesgyűrűkben, valamint divatos, 14 karátos fülbevalókban, gyermekek részére is. Leszállított árak! Olcsó, finom, modern szemüvegekben szintén nagy választék, melyeket orvosi receptre is készítenek.

Órák, ékszerek, szemüvegek javításánál 40% engedmény.

Tört aranyat, ezüstöt, valamint régi pénzeket napi áron veszek.

Hirdetés az üzlet lelke!

Csak is saját készítmény!

Halló!

Vigyázzon minden igaz székely doktor, ügyvéd és lelkiaja, szaktárs, helyi és vidéki cipész, csizmadia cimborá! El ne mulassza egyik se, hogy föl ne keressen új üzletében, mely a régi Zsigmond-féle házba, Török-sörgyár szomszédságába, a két fészület között, a *Kantába* lett áthelyezve. Tegyen megrendelést bármilyen fájós és tyukszemes lábra, ugyisint mindenfajta javítás azonnal elkészül. Olcsó és jó munka! Elvállalok valamint mindennemű cipőfelsőrészt úgy vidékre, mint helyben és pedig: tucatos, páros és mérték utáni felsőrészt a legolcsóbb árban. — Raktáron van mindenfajta kész cipő és felsőrész.

B. pártfogást kér: **Szőcs János**, cipész.

Olcsó kiszolgálás!

Mit ér a pénz s a Fiat-autó,
Ha szűk cipőt s tyukszemet hord.

Halló!

Alapítva: 1900-ban!

Ejnye.

A tanító megkérdezi az iskolában Móríckát:
— Mondd meg fiacskám, mennyiben jártak el Jákob fiai helytelenül, amikor eladták fivérüket, Józsefet?

Mórícka azonnal rávágja a választ:

— Abban, hogy túl olcsón adták el!

*

A fiatalember kiment a fiatal leányt a folyó hullámaiból.

A folyó partján áll az apa, aki meghatottan kérde leánya megmentőjétől:

— Mit kívánsz, leányom kezét vagy egymillió leut?

Az ifju praktikus ember volt s így elmélkedett magában:

— Ha a leányt választom, a milliót is megkapom.

Hangosan szólt tehát:

— Leányodat választom.

És felelé az atya:

— Szerencséd van. Mert egymillió leum ugy sines.

Regény-esarnok.

Tatárok.

Írta: Palugyay Zoltán.

A népek összeszaladtak, mert híre jött már az érkezőknek.

Alig kanyarodtak be a királyi lakás elé, mikor egy lány szaladt elibük s örömsíkkoltva borult az éppen leszálló Erzsike nyakába.

— Iku! — kiáltotta Erzsike, mire a nagyszony is fürgén ugrott le a magas szekérről s könnyek közt csókolgatta, becézték a lánykát.

Ezalatt sokan jöttek üdvözlésükre.

A lovagot majdnem mindenki ismerte, sok jó cimborája is akadt, akik örömmel pártfogolták a királynál.

Amíg Ajtony ispán özvegye s lányáról Iku gondoskodott, a lovag rögtön jelentkezett az országbirónál, ki a király elé vezette.

Fulkó térdet hajtott s néhány szóval kérte a király kegyelmét.

IV Béla kezét nyújtotta a lovagnak s nemcsak kegyelmét, de jóindulatát is ígérte neki s egyben felszólította, vegyen méltó részt az elpusztított ország újjáépítésében.

A lovag megindulva köszöntö meg a király kegyét s örömmel vállalta a tisztségeket, melyekkel a király megbízta.

A királyi udvarban a borzalmas korszak után béke, egyetértés uralkodott, mindenki előtt egy cél lebegett: az országot újra feltámasztani.

A lovag Boda meghívását fogadta el s a nagy Ajtony-ház alsó termében lakott Bodával.

Erzsike boldog volt s csak az alkalmas időpontot várták, hogy nyilvánosságra hozzák mátkaságukat.

A sorsutak csendesen várták az együttjárat, mikor egy váratlan csemény egy csapással széttúzta a boldog várás nyugalmas csendjét.

XXVII. fejezet.

A város felé csillag-világosan, csendben borult az álomszavu szerelmes éjszaka.

Néha végigkongott az alabárdos őrség egyhangu lépése.

A királyi lakással szomszédos házban a kései időben égtek a mártott gyertyák. Ajtony ispán lányának udvarlására sokan voltak előkelő urak.

Számos szép asszonyi népek is gyűltek, sok sírás, nevetés, elbeszélés a most mult retentő időkről, egybefonódott a fiatal szemek horgas egymásba nézésével, a szívek halk, dobbanó meséjével.

Iku esküvőjének néztek elébe, a király nászpénzül fönt a Vág-völgyén szép uradalmat adott az elárvult lánykának. A fiatal Boda iránt sem maradt hálátlan. Az elpusztított birtokai helyett fönt a rohaszkai vár erdős környékén s a termékeny vágvölgyi illott mocsaras síkságon sok szép földet s erdőt adományozott neki.

Iku és Boda két szív kétkezesmentes, tiszta szerelmével várták a közeli esküvőt.

Iku Bodától értesült Erzsike s Fulkó szerelméről s lányos hévvel, odaadással igyekezett utjukat egyengetni, hiszen olyan kimondhatatlan hálás volt a lovagnak Boda megmentéseért.

Most, hogy a királyi kegyelem felemelte Fulkót az ország elsőközé, csendes boldogság álmódott a fiatalok szívében, aranynapokról a napsugárban uszó jövőről.

Az udvarnál azonban senki sem tudott Erzsike s a lovag dolgáról s a számos nemesi ifjak ugyancsak buzgolkodtak Erzsike körül.

Erzsikének a hosszú, csendes téli napok után, bár a szíve minden vágyával szerette a lovagot, jól esett a mozgalmas udvari élet, női hiúságának hízelt a hódolat, mivel az ifju nemesi urak elhalmozták.

Mihály, Éliás fia, deli gazdag legény forgolódott legtöbbit a lányka körül.

Mihályt ugyan nem nagy vitéznek ismerték, de származása, gazdagsága, szépen ápolt haja és bajusza miatt az udvar hölgyei elnézték ezt s valamint nem túlságosan éles esztét.

Hetykén, fitymáló szájjal ült most is Erzsike mellett, aki ingerkedő szóval tréfálta.

Erzsike látta, hogy sokan barátnői közül irigykednek rá Mihály miatt s azért talán valamivel barátságosabb volt vele, mint a többi nemesi urfiakkal.

A lovag résztvevett a királyi tanácskozásokon, az elpusztult országot újra kellett építeni s minden erős karra, eszes tanácsra szükség volt, így alig találkozott Erzsikével néhány rövid percre naponként. Az ország java emberei nem törődtek most annyit az asszonyi néppel, még ha úgy vágytak is szerelmes szívvel, mint Fulkó lovag. Így nem látta Mihály széptevését, bizalmas udvariását.

A göncölrudja magasabbra fordult, a csendes éjszakából behallatszott a világos vidám terembe a toronyór éjféli kürtszava. A társaság bucsuzkodott s nemsokára messziről csendült a távozók halk nevetése, csendesülő szava.

Erzsike Ikuval felment, elkészölnve a nagyszonytól az ágyas szobájukba.

Az alsó nagyteremből azonban alig értek föl, léptek nesze suhant s Boda alakja jelent meg a lépcső alján, éppen akkor jött a királyi szolgálatból.

Iku gyorsan megcsókolta Erzsikét s leszállt Boda elébe, nyakába ugrott, becézte s csókolt. Majd gyorsan kifordult a kamarák felé, hogy étellel, itallal lássa el.

Erzsike szomorú szívvel nézte őket s Fulkóra gondolt, akire egész este várt hiába.

Belépett a szobába, lebontotta a haját s lassan, elgondolkodva fésülni kezdte.

A torkát sírás szorongatta, vágyott vissza a tálba, a magányba, amikor a lovag csak az övé volt.

— Miért nem jössz most, én édes egyetlen szívem, talán nem is szeret már! — sóhajtott, a következő pillanatban ijedten ugrott föl: előtte állt Mihály, hízelt szóval igyekezett magához ölelni a lánykát.

Erzsike szinte megnémulva, a méltatlankodás s a meglepetéstől meredt a betolakodóra.

— Hogy merésztél idejönni? — kérdezte felcsattanó haraggal, leküzdve pillanatnyi ijedségét s eltaszítva magát a férfit.

— Ugyan, édes Erzsike leányasszony, ne is mondja, hiszen örül nekem, hallottam, hogy sóhajtott egy pillanattal előbb.

Erzsikének szinte nevetnénekje támadt e szavakra, de átvillant az agyán a gondolat, mi lesz, ha meglátja valaki Mihályt.

— Alávaló, nem nemes ember vagy! Takarodj azonnal! — kiáltott Mihályra.

Mihály fölényesen nevetett, az ajtóra ráolta az erős retest s hirtelen megkapva Erzsike karját, magához rántotta a lányt, miközben nevetve mondta:

— A csókodért jöttem, ne tagadd, ugy is szeretsz!

Erzsike kétségbeesetten védekezett a férfi ellen s midőn látta, hogy ereje elhagyja, sikoltva kiáltotta Fulkót segítségül.

Mihály rátapasztotta a baltenyerét a lányka ajkára, jobbával leszakította a patyolat ingvállat.

Erzsike végső erejét megfeszítve, tetépte a férfi tenyerét a szájáról és rettenetes sikoltása hasított bele a ház csöndjébe.

(Folyt. köv.)

Ha már mindenütt hiába kereste

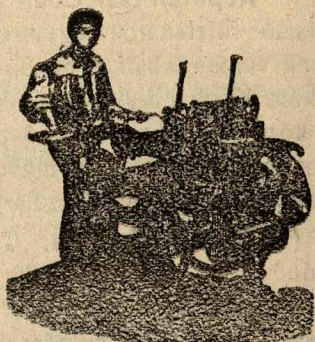
az Önnek szükséges zeneművet, rendelje meg az ország legnagyobb szaküzletében, MORAVETZ zeneműkereskedéséről, Timişoara s a legrövidebb időn belül kézhez kapja. Jegyzék ingyen.



Akarmilyen nyomtatványt gyorsan és olcsón szállít

Turóczi István

könyvnyomdája
Kézdivásárhelyt



Kovács Árpád

Illatszertára

Kézdivásárhely (Bene A. szemben.)

Kitűnő beszerzési forrás!

Illatszerek, fésű-, gummi-, kefeárúk, zseblámpák és elemek, betegápolási-, fényképészeti- és toalettcikkek, gyógy és pipereszappanok, gyapju-, pamutfestékek, olajok stb.

Cimexol poloskairtó nagyban és kicsinyben!

Nitro perdenol rozsdamentesítő fegyverolaj
Háromszéki egyedárúsítása.

Denaturált-szesz 92%-os!

APRÓHIRDETÉSEK

2 gyakorlott női és férfi munkást,

valamint egy 4 középiskolát, egy 4 elemi osztályt végzett fiut tanoncoknak, egy leányt cipőfelsőrész készítéshez azonnal felveszek. Szócs János cipész, Kanta-utca, a régi Zsigmond-féle ház.

A n. é. hölgyközönségnek b. tudomására hozom, hogy mint klinikai okl. szülésznő Marosvásárhelyről átköltözvén Kézdivásárhelyre, hivatásomat továbbra is folytatom. Kérem a m. t. hölgyközönség szíves pártfogását. — Alázatos tisztelettel:

Nagy Sándorné, okl. klinikai szülésznő.
(Lakásom Vasut-utcában, a Földi butorraktár melletti utcában.)

Hirdetmény. Közhírré teszem, hogy Kézdivásárhelyi Takarékpénztár ügyfelem megbízásából 2 db. aranygyűrű és egy használt, de javítható, 15-ös modellű Yost írógépet, melyek kezizálogul lettek letéve, ügyfelem követelésének kielégítése céljából 1926. dec. 2-án d. é. 9 órakor a Kézdivásárhelyi Takarékpénztár helyiségében tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek közjegyző jelenlétében eladok. Kézdivásárhely, 1926. nov. 5. Dr. I. Diénes Jenő, ügyvéd.

Üzletáthelyezés. Értesitem a m. tisztelt vevőimet, hogy

kefekötő-műhelyemet

áthelyeztem lakásomra: 12. udvartér, 4. sz. alá, a régi Boros-féle házba. Kérve a további b. pártfogást, tisztelettel: Kókóssy Pál, kefekötő.